

skulle være foreneligt med en sund dansk udenrigspolitik.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:12

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har jeg også svært ved at se, hvis det var rigtigt, hvad hr. Morten Messerschmidt siger, men det er det jo ikke. Han taler også om 1700-tallet som den tid, hvor man starter tolerancen; det har han altså heller ikke forstået. Nej, jeg talte om det 17. århundrede, men der er forskel på det 17. århundrede og 1700-tallet, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt. Men det skal jeg belære om bagefter. Og derfor er det jo noget sludder at hive den franske revolution ind, hvor man – ganske rigtigt – misbrugte tolerancen og huggede hovedet af hinanden. Begrebet stammer faktisk fra 1689, hvor John Locke skrev en treatise of tolerance, og der kommer tolerancebegrebet så ind i den europæiske politiske filosofi, men det er ikke det, vi skal diskutere i dag. Men det var mere, at når hr. Messerschmidt nu gerne vil have oplysningen, så skal han få den.

Jeg vil godt igen afvise angrebene på Solana. I den tekst, som han altså har været med til at lave sammen med Kofi Annan og sammen med OIC, fordømmer man jo også angrebene på de danske ambassader. Jamen skal vi da være kedede af, at Solana fik OIC og FN til at fordømme angrebene på de danske ambassader? Hr. Morten Messerschmidt skal da lade være med at angribe Solana for noget, som hr. Morten Messerschmidt overhovedet ikke har sat sig ind i. I de tider der, hvor der var – var det tre? – danske ambassader, der direkte blev angrebet, og som blev sat i brand, var det da meget vigtigt, at vi her hos de europæiske udenrigspolitiske forhandlere havde FN's generalsekretær, som jeg selv talte med i de døgn, ligesom jeg naturligvis talte med Solana, og at vi fik dem og også OIC, den arabiske samarbejdsorganisation, til at fordømme de angreb, Danmark var udsat for. Det er da noget mærkeligt noget pludselig at rode det ind i Lisabontraktaten.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:14

Morten Messerschmidt (DF):

Det er aldeles ikke noget mærkeligt noget. Det hænger udmærket sammen, for den fuldstændig misforståede tolerance og solidaritetsfølelse,

der ligger bag EU's udenrigspolitik, er jo netop kernen i det her spørgsmål. Og når nu udenrigsministeren så klart og nærmest nonchalant siger, at der var fuld opbakning til den danske ytringsfrihed og til den danske pressefrihed – men det er sikkert mig, der har misforstået det – så synes jeg egentlig, udenrigsministeren modsiger sig selv. For lige før, altså for under 5 minutter siden, var det sådan, at der rent faktisk var en række lande i EU, som gerne ville være gået endnu videre, udenrigsministeren og jeg var selv enige om, at det var Nederlandene, og dertil kommer vist også Tyskland og Frankrig, som der har været presseforlydender om gerne ville gå endnu videre.

Det vil sige, at det, som udenrigsministeren måtte tage til takke med, det, som han måtte acceptere, fordi man jo også skulle tage hensyn til de religiøse følelser osv., som også fremgår af det statement, som udenrigsministeren henviser til, var en langt værre erklæring end det, vi egentlig kunne have fået.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis man skal vedtage en rådskonklusion, som det her var, så skal det ske i enighed, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt. Det vil sige, at de lande, som synes, at Danmark faktisk burde give en undskyldning – for de lande fandtes jo også i EU – ville kunne forhindre, at der kom enighed i EU. De frafaldt deres krav om en dansk undskyldning. Og vi nåede altså frem til en tekst, som støtter Danmark kraftigt, som støtter den danske ytringsfrihed, og som fordømmer angrebene på ambassaderne. Det var da faktisk et godt stykke politisk arbejde, som hr. Morten Messerschmidt 2 år efter – for dengang var Dansk Folkeparti jo enige med os – pludselig er uenig i. Det fatter jeg ikke, for i 2006 var Dansk Folkeparti jo faktisk totalt enige i regeringens kurs. Men der har jo også været et valg i mellemtiden, så det kan være, at man har skiftet position i forhold til at sikre Danmarks interesser.

Så vil jeg godt understrege, at det ikke er misforstået tolerance og solidaritet. Solidariteten lå jo netop i, at vi fik en erklæring ved 25, i stedet for at vi måske havde fået opbakning fra tre, og jeg tror ikke, hr. Morten Messerschmidt er særlig velinformeret med de informationer, hr. Morten Messerschmidt giver Folketinget for øjeblikket; de lyder ikke rigtige i mine ører. Så det vil sige,